

V 20126 C

LATVIJA

Lettische Zeitung

Nr. 40 (1574) 27. Oktober 1973

Herausgeber: Lettische Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e. V. (Lettisches Zentralkomitee).

Verantwortlich für den Inhalt und den Anzeigenteil:

Oskars Kalējs.

Redaktion und Verlag:

242 Eutin/Holst.,

Ferd.-Tännles-Str. 11.

Verlagsleiter: K. Pllāgers.

Druck: Hermann Sönksen, P16n.

Gerichtsstand: Eutin/Holst.

LATVIJAS LAIPIVA

LATVIAN NEWSPAPER

Nr. 40 (1574)

Sestdien, 1973. g. 27. oktobrī

Izdevējs: Latviešu centrālā komiteja Vācijā Atbildīgais redaktors Oskars Kalējs. Apgāds un redakcija: 242 Eutin/Holst., Ferd.-Tännles->Str. 11, Postfach 107, Deutschland.

Tālr.: (0 45 21) 24 70.

Redaktori: Anglijā — A. Liepiņa, 34 Kingsmead Road, London S.W.2 SJD. Tālr.: 01-674-7996
Zviedrijā — Alfrēds Dziļums, 175 02 Järfälla 2, Box 2019 postglo 7606 10—6 Tālr.: 0758—50982

sarkans gluži sarkans.

Pārejot uz mūsu „pagasta nebūšanām“ viņš izsaucas: „Jā. Labi. Trimda. Ko gan lai dara? Saprotu. Domājiet, pārmetu? Nē, dzīvosim tālāk. Viss labākā kārtībā. Piepildīta ir sūtība.“ (122. lpp.). 1960. g. 18. novembrī viņš uzdrīkstas jautāt: „Sakiet jel, lūdzu, man šodien — Kādas domas, Kādus darbus, Un kādai Latvijai? Kas ir Latvija prasu es sev. — Vai tikai tas, kas vakar ir bijis? Vai tikai tas, kam sākuma aktos, Cilvēka pirksts ir ierakstījis? Latvija — tā ir rītdiena, parīts, — Viss, kas vēl būs, ne vien kas bijas“ (123. lpp.).

Ar šo nekonvencionālo atbildi jaun-
gaitnieks Brēdrichs, kuŗš nīst visus caur-
mēra cilvēkus ideoloģiskajā plāksnē, sev,
droši vien, iegūs daudzus nedraugus, bet
autors nīst visas konvencionālās formas.
Kā „progresīvais“ dzejnieks viņš dekla-
rē: „Es ticu — un es zīnu ceļu. Es ticu —
un man ceļš ir vaļā. Es ticu — un es ne-
nomaldos.“ (133. lpp.) Kuŗš ceļš tas būtu?

Brēdrichs mums savā daudzšķautnainā-
jā dzejā uzdod ne vienu vien krustvārdu
mīklu, ne vienu vien rēbusu, kuŗu — ja

KULTŪRAS CHRONIKfi

Trimdas rakstnieku antoloģijā — Saat
in fremder Erde — ievietotas piecas Zel-
tītes Avotiņas-(Heses) un divas Irmas
Bērziņas dzejas, abas no krājuma —
Skrejceļš. Šo trimdas rakstnieku un
dzejnieku antoloģiju sastādījis un izde-
vis Kazimīrs G. Verners seriājā — Dzej-
nieki bez dzimtenes, sakarā ar Eksilpen-
kluba 20 gadu pastāvēšanu. 126 lappuses
biezajā antoloģijā ievietoti 44 autoru dar-
bu, dzejas, apceres, īsi prozas darbi un
gaŗāku darbu fragmenti. Beigās dotas
īsas autoru biografijas.

Dzejniece Ausma Jaunzeme ieguvusi
doktora grādu Stanfordas universitātē,
ASV, kur viņa ir profesore, aizstāvēdama
savu disertāciju par Livonijas Atskaņu
chronikas tulkojumu. Viņa ir latviešu
humānistu Akadēmiskās organizācijas
Ramaves locekle.

nekā nesaprazdams. Tuvināt plašāku
publiku modernajai mākslai un palīdzēt
šo mākslu izprast, pēc manām domām ir
ļoti svarīgs kritiķa uzdevums. Ne vien-
mēr še labākais veids ir „suverēna“ lī-
niju, formu un krāsu savstarpējās iedar-
bes interpretācija.

Kādus vārdus kritiķis katrā atsevišķā
gadījumā izvēlas, tas atkarājas no kriti-
kas nolūka un no tā, pie kā kritiķis gal-
venokārt griežas. Ļoti svarīgi ir lai tas,
kas raksta kritiku nemaldnātu publiku,
izceldams „bilžu mālētājus“ par spējīgiem
māksliniekiem un nonievādams grūtāk
saprotamu mākslas darbu. Brīdināt no tā,
man šķiet, arī bija ELMAš valdes raksta
galvenais nolūks, kaut arī nevietā attie-
cināts uz Spoģa rakstu.

Jācer, ka šīs gaŗās diskusijas par
mākslas kritiku veidu neatbaidīs turpmā-
kos kritiku rakstītājus. Katrs raksts, lai
kāds tas arī būtu, pamudina mūs intere-
sēties par mūsu māksliniekiem un arī
palīdz atklāt jaunas kritērijas modernās
mākslas novērtēšanā.

Z. Blumberga

P. ROZĪTĪNĀ VEIKTAS
das — tik pat cik
Pēteram. Arī Z. M
viņas rindas.

GRĀMATNIECĪE

Apgāds Latvju grā-
vienotajās valstīs izde
II daļu, ko sastādījis
nieks Jānis Kronlins.
tās un nebaltās diens
1906. gada līdz pat ja
Grāmatā šādas nodē
apakšnodalām: Latvija
saules kara ēnā, Latv
mās okupācijas laikā;
vijas mācības un aud
Skolotāju trūkums u